

PARTIZANSKA KNJIGA

Edicija
Tekstopolis
Knjiga 45

PARTIZANSKA KNJIGA

Copyright © Vladimir Bulatović, 2021.

© za srpsko izdanje Partizanska knjiga, 2021.

Urednici
Srđan Srđić
Vladimir Arsenić

Vladimir Bulatović

Grandž

Kikinda, 2021.

*No wrong no right or guilt admission
It's all the same
You've been bitten, you've been bitten*

(Soundgarden, "No Wrong No Right")

Korpa na Darijinim leđima pričvršćena je platnenim vrpčama. Devojčica je ovladala pokretima: savija kičmu i vrat, uvlači karlicu, primiče kolena uz grudi; sposobna je da, po potrebi, prekrije deo trupa pokretnim skrovištem.

Jelena je spustila Četvorku na maleni dlan, kao viljuškarom, pa Darija oseća tanušno podrhtavanje njuške – sklopila je šaku u pesnicu, poželevši da izvede trik s nestajanjem glodara, međutim, Konstantin kaže da slavni mađioničari preziru strah i retko greše.

Ujnin glas je monoton: „Ivana, istraživač saradnik, zaposlena je u Laboratoriji za radiobiologiju i molekularnu genetiku, kulturna je, pomalo konzervativna, ali privržena.“

Darija meri da li bi joj Četvorka stala u usnu duplju, ali dlaka izaziva golicanje nepca, podstiče kijanje, nekontrolisani smeh ili povraćanje, dok gutanje spada u najmanje verovatan scenario.

„Ana, koleginica iz Laboratorije za nuklearnu i fiziku plazme, naučni saradnik, radile smo na projektu *Fizički procesi u sintezi novih nanostrukturnih materijala*, neudata je, zabavlja se s Markom, kolegom iz laboratorije, pasionirani su ljubitelji muškati i hibiskusa, obazrivi u ophođenju, videćeš, dopašće ti se.“

Dečji nos uranja u mekano krzno, miris podseća na čebe ispod kog vire muškarčeva stopala, a Hijavata obožava da se šunja i golicanjem pete izaziva mahrito ritanje Konstantinove noge.

„Ljiljana, naučni saradnik u laboratoriji za radiobiologiju i molekularnu genetiku, pred penzijom, udovica, obožava decu, čuva unuke, batu i seku, imaju tri i pet godina, dovešće ih“, glas lagano poprima prizvuk napuklosti.

Održavanje higijene spada u najvažnije principe pravilnog života – supružnici su prećutno saglasni. Podučavaju devojčicu da kvaka „ne cvili“ ako je podmažemo *vedom*, da sijalicu lusteru valja promeniti isključivo pridržavajući grlo slobodnom rukom, te da ženka pacova ima teranje svakih pet dana, može da se pari s nekoliko stotina mužjaka u toku šest sati, dva dana nakon okota spremna je za novi ljubavni zanos.

Jelena polaže komad donjeg veša i haljinicu na mekani dušek bračnog kreveta. Darija leži potrbuške. Ona veruje da unutrašnjost svakog ormara, po pravilu, miriše na cimet, te da tufne, iako haljinica visi sa ofingera, ne otpadaju jer su pričvršćene superlepkom. Namešta se za oblačenje gaćica. Potom se uzdiže i okreće, prima poljubac u čelo.

„Ponovićemo još jednom: sedećeš između tate i mame, u restoranu je glasna muzika, ako ti bude smetalo, stavićemo čepiće, možemo da odigramo jedan ples, onako kako smo učile, ako ti se bude piškilo, nemoj da trpiš, ponećemo blok i flomastere!“

Simetrija figure i teret otežavaju oblačenje. Jelena pažljivo skida jednu, pa drugu vrpcu sa Darijinih ramena. Navlači joj haljinicu preko glave. Korpa je izrađena od starih novina skladištenih u podrumu. Jelena je izdvojila listove, svesno izbegavajući umrlice. Uvrtala ih je po dijagonali, tvoreći trake. Nanela je lepak po unutrašnjim stranama. Darija je pokušavala da makazama iseče karton u oblik pravougaonika. Prvi isečak nije bio dovoljno velik, drugi je ličio na nepravilan trapez. Zaheftale su krajeve traka uz rubove kartona, pod pravim uglom, osim na ćoškovima, gde konstrukcija zahteva postavljanje po dijagonali. U izradi su koristile ukosnice, devojčica se uporno štipala za nos, obraze, kožu ruku i nogu, kao da testira prag bola. Jelena je objasnila da im predstoji teži ali interesantniji deo, što podrazumeva uporedo prebacivanje traka jedne preko druge, budnost i izuzetnu pažnju.

„Za predjelo služe proju, šunkicu, barenu jaję, kačkavalj, kajmak, svež paradajz, krastavac, ručak podrazumeva ćevapćićę. Mladenaćka torta ima tri sprata, a jedan ćemo da rezervišemo samo za našu pametnu ćerku!“

Sedmogodišnjakinja se oblizuje, koluta očima, Jelena je moli da to ne ćini jer će oslepeti. Darija je podmetnula jastuk ispod odeće. Posmatra se u ogledalu. U stanu preko puta njihovog živi par, devojka je trudna i Jelena ne propušta priliku da je upita: „Rita li se?“

U Darijinim mislima devojka s oblim stomakom živi s mužem u ružićastom stanu, prostor je saćinjen od gume, njih dvoje skaću po ćitav dan, odbijaju se o

mekane zidove i plafon. Udarci bivaju beskonačni, tupi, nemoguće je zaustaviti ih, guma postaje preteška, masivna, utisnuta u zube, nešto krcka u vilici, kosti kao da pucaju pod pritiskom nepojmljive težine, a trenutak kasnije prodoran vrisak cepa mračni pokrov dečje sobe.

Jelena upire peglom po rubovima košulje, čime podstiče ritmično škripanje daske. Krajičkom oka prati Dariju, koja puzi po podu sobe.

„Poderaćeš trenerku!“, dobacuje.

Devojčica se zaustavlja, nestaje pod korpom.

Za vreme šetnje parkom, bile su impresionirane jesenjim koloritom. Darija bi čučnula pokraj najdebljeg stabla kestena i uranjala lice u opalo lišće. Usput bi skupljala puževe s tla. Donosila ih je u stan i smeštala uz prozor, u kutiju od cipela. Sedela je i posmatrala gastropode. Lišavala ih je hrane i pokopavala u balkonsku žardinjeru. Jelena je pratila kako Darija napreduje u veštini crtanja. U podrumu je pronašla stari savetnik za poljoprivrednike i uporedila crteže sa stručnim prikazom izgleda unutrašnjih organa gastropoda. Otkopala je kašikom ostatke ljuštura, za svaki slučaj.

Darija priželjkuje da u kućici ima dovoljno mesta. Usta su im nevidljiva, zato puževi najbolje čuvaju tajne. Kad je „pronašla“ brata, bila je najsrećnija devojčica na svetu. Bude li je neko pitao šta krije u skrovištu, sklopiće oči. Isplaziće se. Povuci će krajeve ušiju nadole. Zavrteće se, dve-tri piruete – ne više. Zaustaviće okretanje, načiniće duboki naklon, niko ne sme da sazna za događaje unutar njenog sveta.

Čuju se koraci. Devojčica umiruje disanje.

„Svadba je otkazana, restoranska hrana je otrovana!“, čuje Konstantinov glas, potom kašalj.

Puževi prestaju da žive ukoliko ne jedu. Ili ukoliko su pokopani duboko pod zemljom.